

Ami a [Lelkednek sem ART egy kis táplálék](#) című levélből kimaradt

Ma a Facebookon találtam egy képet, a mellette levő bejegyzéssel, ott nem, de itt megosztom Veletek:

Van apád, van anyád, tető a fejed felett, étel a hűtőben, vannak barátaid, egészséges vagy, és suliba járhatsz, a legnagyobb bajod mégis az, hogy nincs 600 ruhád, csak 560, és hogy a hajadat szétfújta a szél.. Mások pedig azért imádkoznak, hogy csak még 1 napot éljenek.

És még....

Amikor a cirkuszban voltunk azt kérdezte tőlem a Liza, hogy miért van a torkában annak a fiúnak az a cső?

Akkor néztem meg egy tolókocsiban ülő, kb 10-12 éves kisiút, aki mozdulhatatlanul kitámasztott, fejjel, lábán vas cipőben ült a kocsijában. A gégéjéből valóban cső lógott ki, amely nagyon valószínű, hogy lélegeztető gép része volt, amit azután láthattam is a szünetben, hogy egy akkumulátor szerű valami volt a kocsi aljában. A második résznél már tetőtől talpig betakarta az apukája a gyereket, mert nagyon valószínű, hogy a többi gyerek is hangosan kérdezhetette a szüleitől, hogy miért és hogyan és az mi stb., jobbnak látta az Apuka, ha letakarja a gyereket, de hívős is volt a nézőtéren, lehet, hogy azért.

No comment!

Budapest, 2012. 08. 02.